

Ei koskaan

Ruoska

Kun rakkaudesta toiseen kuollaan ja synnyttään
On matka raskaampi kuin raskasta vettä hengittää
En kestä läheisyyttä, en siedä ikävää
Oon tunnoton ja kylmä, ei sanas kerro mitään
Ne tuuli vieköön taivaan ääriin

Koskaan ei kellot meille soi
Koskaan et niitä kuulla voi
Et kirkossa aamenta, sydämein jäässä
Vain kuolema ovea kolkuttaa

Pelkäätkin yksinäisyyttä, minä että vierees jään
Kavahdan kosketusta, jos et irti päästäisikään
Kuuletko soiton, kuulet väärin

Koskaan ei kellot meille soi
Koskaan et niitä kuulla voi
Et kirkossa aamenta, sydämein jäässä
Vain kuolema ovea kolkuttaa

Koskaan ei kellot meille soi
Koskaan et niitä kuulla voi
Et kirkossa aamenta, sydämein jäässä
Vain kuolema ovea kolkuttaa